

วันที่: 19 ธันวาคม พ.ศ. 2561	
เวลา : 09.00 -12.00 น.	ห้องบรรยาย: E4A-608
เรื่อง Mindfulness toward medical professionalism	
วิทยากร รศ.นพ.ชัชวาลย์ ศิลปกิจ	
สถาบัน ศูนย์จิตตปัญญาศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล	
<p>สรุปเนื้อหา</p> <p>การเจริญสติเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เปรียบคนเหมือนกับรถยนต์ ที่การศึกษาเปรียบเสมือนการพัฒนาประสิทธิภาพของตัวรถ แต่คนขับซึ่งเปรียบเหมือนจิตใจและทัศนคติยังไม่ได้รับการพัฒนา ซึ่งในความจริงแล้วสิ่งที่ขับเคลื่อนให้รถไปได้ คือคนขับ ซึ่งต้องให้ความสำคัญ เช่นเดียวกับทักษะความรู้ ความสามารถที่ถูกควบคุมโดยทัศนคติความคิดของเรา เพื่อจะไปในทิศทางต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น การเรียนแพทย์ ที่สอนทักษะ บังคับให้เป็นแพทย์ที่ดี โดยการสอน แต่ไม่ได้ปลุกฝังเข้าไปในจิตใจ นอกจากนั้นผู้สอนต้องมีจิตใจที่ไปในทางที่ต้องการก่อน นอกจากจะสอนวิธีการขับแล้ว ยังต้องดูแลผู้ขับให้สามารถขับ ไปได้ถึงจุดหมาย</p> <p>ลักษณะนิสัยของคน ขึ้นอยู่กับพันธุกรรม (Epigenetic theory) จากการวิจัยจะพบว่า ในพันธุกรรมจะมียีนที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมอยู่ โดยการแสดงออกมาซึ่งพฤติกรรม ขึ้นกับการแสดงออกของยีน สภาพแวดล้อม สภาพภาวะความปลอดภัย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนการแสดงออกหรือการกดทับการแสดงออกนั้น การแสดงทำที่ต่อความรู้สึกหวั่นไหว อาจมีทั้งการแสดงออกมา หรือปกปิดไว้ บางครั้งปกปิดจนทำให้ไม่รู้จักรู้ตัวเอง</p> <p>ไม่สามารถจัดการต่อความรู้สึกได้หรือบางครั้งก็รู้ตัวว่าทำอะไร แต่ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ความเป็น Professionalism จึงหายไปเพราะไม่สามารถ ควบคุม จัดการ อารมณ์ตัวเองได้ บางครั้งอาจทำให้เพื่อนร่วมวิชาชีพเดือดร้อนจากปัญหา คือ การให้คุณค่าของ Subjectivity และ Objectivity ใช้ประสบการณ์ในการพัฒนาคน พัฒนาใจ ต้องใช้สมาธิ ความตั้งมั่น การสอน Professionalism ไม่ได้ผลเท่าที่ควรเนื่องจากการสอนแบบเลคเชอร์</p> <p>ไม่ได้สอนจากประสบการณ์จริง ไม่ได้ปลุกฝัง แต่ไม่ทำให้นักศึกษาดังคำถาม หรือไม่กล้าถาม เพราะเป็นประเด็นแบบถูกหรือผิด การสอนแล้วได้ผลมาก คือ การรู้สึกศรัทธาในอาจารย์ การกระทำคำพูดของผู้สอนมีผล วิธีการสอนและทัศนคติของอาจารย์</p>	